

SLAKKEN AAN DE DRUGS !

door

'Tom Turbeau' ¹

Op 28 maart dit jaar [1998] plantte ik, zoals elk jaar, in potten aan boord van mijn woonboot weer enkele tientallen zaden van de *Cannabis sativa* (wietplantje), in de hoop dat ze binnen twee weken zouden ontkiemen en opkomen. Zo rond volle maan dus: die trekt de planten als het ware 'omhoog'.

Alles leek naar wens te gaan: bijna alle zaadjes kwamen op, bij een gemiddelde dagtemperatuur van 12 graden Celsius. Wel regende het erg veel. De kleine plantjes groeiden gestaag. Op een gegeven moment begon ik echter te merken dat het aantal afnam. Nu wil mijn kat er nog wel es enkele 'besproeien', of krijgt mijn hond graafneigingen. Dit jaar sneuvelden er echter wel érg veel. Een zomer met zeer veel regen volgde en ik zaaide nog maar wat extra zaadjes, die ook weer ontkiemden en opkwamen. Maar nog steeds verdwenen er veel plantjes. Op een gegeven moment besloot ik maar es op wacht te gaan staan. Zo kwam ik er achter wie de boosdoeners waren: slakken! Met name grote bruine, zwarte en grijs gevlekte naaktslakken, tot wel 12 centimeter, maar ook enkele veel kleinere, huisjesdragende diertjes*. Ze waren overdag meestal weg, maar verschenen als dieven in de nacht om zich aan mijn 'oogst' tegoed te doen.

Een beetje naaktslak bleek in staat in twee nachten tijd een decimeterhoog plantje te laten 'verdwijnen'. Om mijn kostbare plantjes tegen de plaag te beschermen, moest ik alle potten flink wat hoger plaatsen. Hoewel dit zeker niet het eerste jaar is dat ik mijn woonboot en mijn leven verfraai met wietplantjes, is het de allereerste keer dat ik last van slakken heb. Hoe de dieren mijn boot hebben bereikt, is me nog steeds niet duidelijk. Over de smalle loopplank die mijn boot met de (hoge stenen) kademuur verbindt, neem ik aan. Heel opvallend vind ik het dat de dieren zo'n duidelijke voorkeur voor de wietplanten hadden. De meeste andere planten aan boord lieten ze namelijk met rust. Toen ik er eenmaal op ging letten, viel me op dat de slakken de 'smaak' goed te pakken hadden: het zilverachtige slijmspoor naar de planten was vrijwel kaarsrecht, dat ervandaan (zéér) slingerend en kronkelend.....

Ik zou er dan ook voor willen pleiten de uitdrukking "zo stoned als een garnaal" met ingang van dit jaar te vervangen door: "zo stoned als een landslak".

¹ Ware naam & adres bij redactie bekend.

² *Arion spec.*, *Limax maximus* en, afgaand op een gegeven beschrijving, juveniele *Helix aspersa*.